

Kräv att svenska kollektivavtal ska fortsätta att gälla – vägra att ratificera Lissabonfördraget!

Den svenska arbetsmarknadens grundbult är att de fackliga organisationerna och arbetsgivare agerar som fria och självständiga parter genom att reglera angelägna sakfrågor, som lön och arbetstid, i kollektivavtal. Kollektivavtalets viktigaste funktion är att dra en gräns och markera att vi som anställda inte säljer vårt arbete för ett underpris. Kollektivavtalen omöjliggör för arbetsgivaren att dumpa löner, försämra andra anställningsvillkor och utgör grunden för konflikträtten.

Kollektivavtalens starka ställning i Sverige har inte samma motsvarighet i merparten av EU-länderna. Där är den fackliga organisationsgraden betydligt lägre och det fackliga inflytandet minskar i motsvarande grad, i stället regleras löner och andra arbetsvillkor ofta genom lagstiftning. Upprätthållandet av den svenska arbetsrättsmodellen var ett storslaget politiskt löfte från samtliga politiska partier i EU-omröstningen 1994 och förmodligen var det löftet oerhört viktigt för den knappa övervikten för ja-sidan i folkomröstningen. Nu är en del partier tysta, vill glömma bort det löftet och ligger lågt när EU-domstolen angriper denna fundamentalt viktiga fackliga fråga.

EU-domstolens utslag hotar de svenska kollektivavtalen. Den s.k. Vaxholmsdomen är ett svidande nederlag för svensk fackföreningsrörelse. Domen är ett hårt angrepp på löntagarnas rättigheter och slår fast att svenska kollektivavtal och konfliktåtgärder strider mot den ”fria” rörligheten för tjänster. I den s.k. Ruffertdomen underkänner EU-domstolen de löner som finns angivna i tyska kollektivavtal och tvingar en tysk delstat att acceptera polska lönenivåer som ligger på ungefär halva den kollektivavtalade nivån för löner.

Inom EU pågår en process för att godkänna det s.k. ”Lissabonfördraget”. I Sverige har kravet om en folkomröstning avvisats av riksdagens majoritet. Detta trots att fördraget innebär att allt fler frågor och mer makt flyttas från riksdagen och de andra nationella parlamenten till olika maktorgan inom EU-systemet och därmed ökar EU:s överstatliga karaktär. Det urholkar den svenska demokratin. Enligt planerna ska riksdagen godkänna ”Lissabonfördraget” den 20 november trots att Irland, det enda land som folkomröstar om fördraget, sagt nej.

Vi anser att de politiska partierna i Sverige ska vägra att ratificera ”Lissabonfördraget” utan först kräva tydliga förändringar i fördraget eller juridiskt bindande undantag för att vi ska kunna bevara den svenska arbetsrättsliga modellen med starka och fria parter som förhandlar fram väl fungerande kollektivavtal som skapar trygghet och ordning på arbetsmarknaden.

Läraryrskommitténs lokalavdelningsordföranden i Stockholms län och Gotland

Mats Norrstad, Huddinge
Anneli Silversten, Upplands Väsby
Håkan Lindkvist, Österåker
Birgitta Eriksson, Södertälje
Christina Wibom, Sollentuna
Monica Sköld, Landstinget
Anita Mellberg, Danderyd
Agnetha Olofsson, Botkyrka
Susanne Storck, Norrtälje

Birgitta Valham, Nacka
Mona Ekholm, Haninge
Jan-Erik Westerlund, Sigtuna
Saila Wallén, Vallentuna
Walde Johansson, Upplands Bro
Ingrid Degerholm, Vaxholm
Eva Bengtsson, Sundbyberg
Eva Brodin, Nynäshamn
Monica Andersson, Salem

Christina Flack, Täby
Kent Thorn, Värmdö
Bernt Richloow, Ekerö
Lotta Strand, Tyresö
Inger Seffers, Gotland
Sam Olzon, Solna
Bo Östlinder, Järfälla
Lena Jaktlund, Lidingö